

— wyznaczenie terminu rozprawy.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) i następnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 10 maja 2016 r. – Internacional de Productos Metálicos/Komisja

(Sprawa T-217/16)

(2016/C 251/44)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Internacional de Productos Metálicos, S.A. (Vitoria-Gasteiz, Hiszpania) (przedstawiciele: C. Cañizares Pacheco, E. Tejedor de la Fuente, A. Monreal Lasheras, abogados)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/278 z dnia 26 lutego 2016 r. uchylającego ostateczne cło antydumpingowe nałożone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji na podstawie podniesionych podstaw nieważności;
- uznanie w sposób wyraźny, że art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/278 z dnia 26 lutego 2016 r. uchylającego ostateczne cło antydumpingowe nałożone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji ma zastosowanie z mocą wsteczną.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje ważność wskazanego rozporządzenia, ponieważ – jakkolwiek uchyliło ono cła antydumpingowe nałożone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej ze względu na decyzje przyjęte przez właściwe organy WTO – w art. 2 tego rozporządzenia ograniczono możliwość zwrotu zapłaconych ceł w związku z brakiem nadania temu uchyleniu charakteru retroaktywnego, co prowadzi do pozostania ceł antydumpingowych sprzecznych z regulacjami WTO w porządku prawnym bez żadnego obiektywnego uzasadnienia tej decyzji ze względów porządku publicznego.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieważności art. 2 zaskarżonego rozporządzenia ze względu na naruszenie porozumienia antydumpingowego.

- W tym względzie skarżąca podnosi, że jak przyznała Komisja w zaskarżonym rozporządzeniu, uchylene ceł antydumpingowych wynika z naruszenia porozumienia antydumpingowego przez Radę, w związku z czym zgodność z prawem zakwestionowanego artykułu powinna być oceniana przy uwzględnieniu obowiązków Unii ustanowionych przy podpisaniu tego porozumienia.

— Ponadto, jak wskazuje porozumienie antydumpingowe, Unia jako umawiająca się strona tej umowy może ustanowić cła antydumpingowe jedynie z poszanowaniem procedury ustanowionej w owej umowie międzynarodowej. Mając na uwadze, że Rada naruszyła różne przepisy przy nakładaniu ceł antydumpingowych, jak w sposób wyraźny uznano w rozporządzeniu (UE) 2016/278, Unia Europejska nie miała w ogóle prawa nałożyć uchylonych ceł i nie mogła w związku z tym w żadnym razie ograniczyć skutków tego uchylecia.

2. Zarzut drugi dotyczący pewności prawa i zasady bezpodstawnego wzbogacenia.

— W tym zakresie podniesiono, że konieczność uznania retroaktywnego skutku uchylecia ceł antydumpingowych wynika z celu rozpatrywanego rozporządzenia, w którym przyznano, że miało miejsce naruszenie porozumienia antydumpingowego poprzez nałożenie przez Radę uchylonych ceł.

— Ponadto, podobnie jak państwa członkowskie są wedle ustanowionego przez Trybunał wymogu zobowiązane do zwrotu kwot otrzymanych z naruszeniem prawa wspólnotowego, ta sama zasada dotyczy kwot uzyskanych przez Unię Europejską z naruszeniem jej prawa, jakim jest porozumienie antydumpingowe. Kwestionowanie retroaktywnego zastosowania uchylecia oznaczałoby, że jednostki muszą ponieść skutki nielegalnego działania bez jakiegokolwiek możliwości naprawienia tej sytuacji, względnie musiałyby one bezzasadnie ponieść bezprawne szkody.

3. Zarzut trzeci dotyczący zasady uzasadnionych oczekiwań.

— Wedle skarżącej uznanie naruszenia zobowiązań międzynarodowych zawartych przez Unię Europejską popełnionego poprzez nałożenie ceł antydumpingowych sprzecznych z porozumieniem antydumpingowym skutkowało powstaniem uzasadnionych oczekiwań, że Komisja przyjmie regulację odpowiednią w kontekście przyznanego przez nią naruszenia, bez umożliwienia pozostawania w mocy bezprawnych skutków spowodowanych nałożeniem niezgodnych z prawem ceł antydumpingowych.

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2016 r. – Massive Bionics/EUIPO — Apple (DriCloud)

(Sprawa T-223/16)

(2016/C 251/45)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Massive Bionics, SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat M. Galindo Martens)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Apple, Inc. (Cupertino, Kalifornia, Stany Zjednoczone Ameryki)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „DriCloud” – zgłoszenie nr 11 723 509

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 marca 2016 r. w sprawie R 339/2015-5